
Listy do redakcji

Palestra 21/3-4(231-232), 130-131

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

społeczeństwem oziębiła ich zainteresowanie bieżącymi sprawami polskimi, nawet jeśliby zadawnione osobiste urazy nie stały na przeszkodzie w poszukiwaniu punktów stycznych między amerykańskim i polskim światem prawniczym. Tak jak czynni są w USA adwokaci będący absolwentami wydziałów prawa naszych uczelni, również i my mamy polskich adwokatów z amerykańskimi dyplomami prawniczymi. Orientację w specyfice amerykańskiego systemu prawnego oraz roli adwokata na jego tle ułatwia wątek prawniczy (ściśle mówiąc: prawno-kryminalny), jaki przewija się w wielu filmach amerykańskich wyświetlanych na ekranach naszych kin bądź też nadawanych w programach telewizyjnych. Podobną, choć mniej sugestywną rolę spełnia także literatura i czasopisma. Znajomość zagadnień dotyczących adwokatury w USA ma swą przydatność nie tylko w aspekcie lepszego zrozumienia dwustronnych stosunków polsko-amerykańskich, ale również z punktu widzenia globalnych przeobrażeń, jakie po drugiej wojnie światowej zachodzą wszędzie na Zachodzie.

LISTY DO REDAKCJI

1.

Do

Redakcji „PALESTRY”

w miejscu

Uprzejmie proszę o ewentualne wykorzystanie i zamieszczenie w „Palestrze” następującej wzmianki:

W artykule o „Udziale adwokatów w tajnym nauczaniu studentów prawa UW”, ogłoszonym w numerze warszawskim „Palestry” ze stycznia 1977 r., autor, wymieniając m.in. prof. dra Jana Namitkiewicza jako wykładowcę prawa handlowego, w odsyłaczu do tej informacji podaje, że po wojnie wpisał się on na listę adwokatów w Łodzi i dlatego zalicza się także do grona adwokackiego.

W uzupełnieniu tej informacji pragnę nadmienić, że prof. Jan Namitkiewicz, po ukończeniu studiów uniwersyteckich i aplikacji, rozpoczął pracę zawodową jako adwokat i przez niedługi wprawdzie okres wykonywał praktykę adwokacką w zakresie spraw o charakterze cywilistycznym, po czym dopiero poświęcił się pracy w służbie państwowej i w sądownictwie. To również przemawia za ścisłym rodowodem i więzią tego uczonego z zawodem adwokata.

Relację powyższą opieram na częstych wypowiedziach na ten temat samego Profesora, z którym przez wiele lat byłem w bliskim kontakcie najpierw jako przedwojenny jego słuchacz i uczestnik seminarium, a po wojnie jako jego st. asystent na Uniwersytecie Łódzkim.

adw. Edward Łukasiak
Warszawa

2.

Redakcja „PALESTRY”

w miejscu

W nrze 1/77 „Palestry” ukazało się omówienie „Droit Polonais Contemporain” „Sovriemiennoje Polskoje Prawo” przez adw. Zbigniewa Czernskiego, zawierające wysoką i pochlebną dla naszego czasopisma ocenę.

W treści artykułu adw. Czernskiego zawiera się — niewątpliwie na skutek nieporozumienia — jedna nieścisła informacja, a mianowicie, że dystrybucja naszego czasopisma odbywa się za granicą (s. 127). Z informacji tej czytelnicy mogą wnioskować, że „Droit Polonais Contemporain”/„Sovriemiennoje Polskoje Prawo” nie jest w sprzedaży w Polsce.

W związku z tym wyjaśniamy, że tylko część nakładu naszego czasopisma jest rozprowadzana za granicą, a pozostała część znajduje się w sprzedaży w Ośrodku Rozpowszechniania Wydawnictw PAN w Pałacu Kultury oraz w księgarniach naukowych w Warszawie (Księgarnia naukowa im. B. Prusa, ul. Krakowskie Przedmieście 7) oraz w innych większych miastach. Redakcja będzie wdzięczna za zamieszczenie w Palestrze wzmianki w tej kwestii.

Z poważaniem

Redaktor Naczelny

Prof dr Jerzy Jodłowski

SPROSTOWANIA

1.

W artykule adw. Ryszarda Marka pt. „Niektóre problemy tajemnicy bankowej w świetle praktyki” („Palestra” z 1977 r. nr 1) prostuje się niniejszym następujące omyłki druku:

1) na s. 22 tytuł rozdziału V powinien mieć brzmienie:

„V. ZWOLNIENIE BANKU OD OBOWIĄZKU ZACHOWANIA TAJEMNICY WKŁADU OSZCZĘDNOŚCIOWEGO”

2) na s. 23 zdanie w wierszu 17 i nast. od dołu powinno mieć brzmienie:

„Dopóki więc domniemanie z art. 134 k.k.w. nie zostałyby obalone w ramach wytoczonego powództwa na podstawie art. 137 tegoż kodeksu, dopóty należałoby traktować wkład oszczędnościowy figurujący na nazwisko osoby będącej w bliskim stosunku z oskarżonym za stanowiący własność (...)”

2.

W związku z wydrukowanym w tzw. numerze warszawskim „Palestry” (nr 1 z 1977 r., s. 128—138) artykułem kierownika OBA adw. Witolda Bayera pt.